

нефінансове звітування як один із інструментів просування СВБ. Деякі з них – зокрема в країнах Європейського Союзу – зробили соціальну звітність обов'язковою для усіх або певних груп компаній [5].

Для проведення оцінювання корпоративної культури компанії Делойт було використано спеціальний метод оцінювання – анкетування на основі аналізу не фінансової звітності ТНК.

Нижче складено перелік основних критеріїв, які на нашу думку, важливі при оцінці корпоративної культури компанії:

- Гнучкість корпоративної культури
- Мотивація працівників
- Ефективність управління
- Місія та цілі компанії
- Цінності
- Можливості розвитку
- Комунікація між працівниками

Отже, корпоративна культура компанії оцінена на високому рівні. Серед проблемних питань виявлено надмірну кількість додаткових годин проведеної за роботою, що демотивує працівників, а також те, що у повсякденній рутинній роботі працівники не прозоро відчують свою приналежність до цілей та місії компанії.

Список використаних джерел:

1. Друрі К. Управлінський і виробничий облік: Пер. з англ.; підручник. М.: ЮНІТІ-ДАНА, 2002.
2. Directive 2014/95/EU of the European Parliament and of the Council of 22 October 2014 amending Directive 2013/34/EU as regards disclosure of non-financial and diversity information by certain large undertakings and groups. URL: http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/HTML/?uri=OJ:L:2014:330:FULL&from=E N#L_2014330 EN.01000101.doc.
3. Directive 2013/34/EU of the European parliament and the council of 26 June 2013 on the annual financial statements, consolidated financial statements and related reports of certain types of undertakings, amending Directive 2006/43/EC of the European Parliament and of the Council and repealing Council Directives 78/660/EEC and 83/349/EEC. URL: <http://www.oroc.pt/fotos/editor2/diretivacont.pdf>.
4. The Business Case for Corporate Responsibility by Arthur D. Little and Business in the Community URL: <http://www.bitc.org.uk/document.rm?id=5253>
5. Small, Smart and Sustainable: Experiences of SME Reporting in Global Supply Chains by GRI URL: [http://www.globalreporting.org/NR/rdonlyres/02AF6322\[C207\[4F79\[85B2\[EC017826B60F/0/SSSReport.pdf](http://www.globalreporting.org/NR/rdonlyres/02AF6322[C207[4F79[85B2[EC017826B60F/0/SSSReport.pdf)

Ходзицька В. В., к.е.н., доцент,
доцент кафедри бухгалтерського обліку та консалтингу
КНЕУ імені Вадима Гетьмана, м. Київ

ПРИНЦИПИ УПРАВЛІНСЬКОГО ОБЛІКУ: ШЛЯХ ДО КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Успіх організації будується на ефективному управлінському обліку. Глобальні принципи управлінського обліку «з'єднують точки», дозволяючи побачити прямий зв'язок між цілями компанії і методами управлінського обліку. Вони застосовуються в роботі зі спеціалістами з управлінського обліку (у

відповідності до посадових повноважень) і можуть стосуватися: самих спеціалістів (фахівців), управління ефективністю організації, практики управлінського обліку.

Працюючи з різними службами, спеціалісти з управлінського обліку розуміють взаємозв'язок між операційною діяльністю, формуванням і витратою фінансових ресурсів, створенням і збереженням вартості. Вони відіграють важливу роль у підтримці ефективної роботи компанії, готуючи плани і відслідковуючи їхнє виконання.

Мета керівництва організації — безперервне створення вартості для зацікавлених сторін. Для досягнення цієї мети необхідно, щоб бізнес-модель була гнучкою і життєздатною.

Організація використовує свої взаємовідносини для отримання доступу до ресурсів. Інші відносини відкриють їй шлях на ринки. Успіх залежить від розумного розташування пріоритетів у відносинах, ресурсах і управлінні відповідними ризиками. Дотримання Принципів полегшує розставлення пріоритетів.

Щоб досягнути сталого успіху, організації повинні виявляти й використовувати можливості створення вартості для зацікавлених сторін, активно керуючи витратами і ризиками.

Для досягнення стійкого успіху організації повинні виявляти та використовувати можливості для генерування цінності для зацікавлених сторін, водночас активно керуючи витратами та ризиками.

Стратегія чітко формулює мету організації, її довгострокові цілі та те, як очікуються їх досягнення. Стратегія враховує зовнішнє середовище, в тому числі конкурентоспроможні, економічні, нормативно-правові пейзажі. Це означає стратегічну організацію положення, стратегічні варіанти, стратегічні ризики та стратегічні реалізація може бути повністю оцінена.

Це може дати ефективний результат лише в тому випадку, якщо воно ґрунтується на довірі та релевантній інформації. Отже, організації повинні узгодити заходи, найбільш долучні для оцінки виконання та розробити план досягнення цих цілей переконавшись, що інформація про ці заходи є доступною та релевантною під час виконання.

Життєво важливим елементом планів є планування даних. Це пошук, складання, вдосконалення та подання всіх даних що буде потрібні для оцінки та встановлення пріоритетів, встановлення цілей, прогнозування результатів та вимірювання виконання планів. Це критично важливо для досягнення принципу актуальної інформації.

Плани даних повинні охоплювати весь процес створення вартості (чи бізнес-модель) і, отже, будуть незмінно включати фінансові, нефінансові і змішані (наприклад, вартість одиниці товару) дані у структурованому і контрольованому середовищі.

Планування даних має велике значення оскільки відповідальні за рішення особи не повинні відчувати брак релевантної інформації для оцінки ефективності. Шкідливим є і надлишок інформації, котра не заслуговує на довіру, застаріла чи не має стосунку до рішення, яке приймається. Планування даних повинне також включати відомості про інформаційні технології, необхідні для забезпечення економічно ефективного пошуку, збору, обробки і представлення даних.

Дані повинні бути структуровані так, щоб включати всі елементи бізнес - моделі – чинники виробництва ,господарські операції ,готову продукцію та результат.

Данні повинні мати такі характеристики:

- Прямий зв'язок з цілями організації
- Ретельна підготовка
- Основа для прийняття рішень
- Доступність і зрозумілість для користувачів
- Безпечність
- Повнота
- Одноманітність у визначеннях та рішеннях
- Стійкість до змін і здатність до адаптації
- Ефективність

Виконання передбачає своєчасне забезпечення ресурсами та стимулювання дій необхідних для досягнення цілей організації. Це має місце за допомогою бізнес-моделі організації.

Бізнес-модель взаємопов'язана з обома зовнішнім середовищем та управління системою організації. Отже, політична, економічна, соціальна а технологічні фактори вимагають ретельних стратегічних розглядів.

Під час реалізації стратегії часто з'являються конкуруючі сили, які формують контекст, наповнений ризиками і можливостями, в якому великі очікування зацікавлених осіб необхідно задовольнити або перевершити. На цій стадії відбувається фіксація результатів у режимі реального часу та їхній аналіз з урахуванням поставлених цілей, після чого для осіб, що відповідальні за прийняття рішень, формуються відповідні звіти.

Отже, принципи, закладені в основі Загальноприйнятих бухгалтерських принципів (GAAP) і Міжнародних стандартів фінансової звітності (IFRS), дають чітке розуміння того, як необхідно звітувати щодо фінансового становища і результатів діяльності організації. Донедавна не існувало подібних стандартів, котрі б допомагали спеціалістам з управлінського обліку приймати рішення, підвищувати ефективність роботи і досягати сталого успіху. Глобальні принципи управлінського обліку заповнюють цю прогалину, надаючи організаціям інструмент для відпрацювання власних стандартів управлінського обліку.

Список використаних джерел

1. Жиглей І.В., Захаров Д.М. Звіт з управління – складова фінансової, нефінансової чи інтегрованої звітності? *Проблеми теорії та методології бухгалтерського обліку, контролю і аналізу*. 2019. Вип. 1(42). с.18-24.
2. Озеран А.В. Звіт керівництва vs звіт про управління: проблеми відповідності закону про бухгалтерський облік та світової практики. *Бухгалтерський облік і аудит*. 2017. №10-11. С. 2–12.
3. Ловінська Л. Г. Вплив євроінтеграційних процесів на розвиток бухгалтерського обліку та звітності в Україні. *Фінанси України*. 2014. № 9. С. 21 –30.